

im. Paweł WIĘCZOREK - HO
ul. Fabryczna 1 m. 5

Katowice, dn. 20 stycznia
1984 r.

K A T O W I C H

Komisja Instruktorska Chorągwi ZHP
im. Ponarterów Pracy Socjalistycznej
w KATOWICACH

przem:

Komisja Instruktorska Hufca ZHP
im. Bohaterów Wieży Spadochronowej
w KATOWICACH

Q D W O L A N I

Wnioski o odwołanie od decyzji Komisji Instruktorskiej Hufca ZHP
Katowice z dnia 22 grudnia 1983 r. doręczonej w dniu 10 stycznia 1984 r.

Podstawy odwołania:

A.- naruszenie procedury postępowania

B.- sprzeczność istotnych ustaleń zaskarżonego orzeczenia z materiałem dowodowym.

Wniosek o:

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania względem uniewinnienia niżej podписанego obwinionego, bądź:
- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

UZASADNIENIE ODNOSZĄCE

I. Naruszenie procedury

- 1.- Zaniechanie przesłuchania istotnego świadka obrony, Stefana CZERMINSKIEGO, mimo że obwiniony wnioskował o pogołanie tego świadka.
- 2.- Obecność na sali przez cały czas trwania rozprawy świadka oskarżenia przy jednoczesnym usunięciu z sali świadków obrony.
- 3.- Nielokrotne odtieranie gresu obrońcy obwinionego, występującemu w sprawach proceduralnych.
- 4.- Nieudostępnienie obwinionemu przed rozprawą żadnych, prócz wniosku o pozwolenie postępowania, materiałów sprawy.

II. Sprzeczność istotnych ustaleń zaskarżonego orzeczenia z materiałem dowodowym

Wnioskodawca zarzuca obwinionemu zorganizowanie i prowadzenie w dniu 20 listopada 1983 r. w Domu Harcerza na Giszowcu pozostałoowego spotkania. Tytusem, jak stwierdza Zespół Orzekający w uzasadnieniu swego orzeczenia "nie rozstrzygnięto jednoznacznie kwestii, kto był organizatorem tego spotkania. Świadkowie obrony

powołani przez obwinionego stwierdzili, że obwiniony nie należał do grona organizatorów..." Wnioskodawca nie przedstawił świadków, ani innych dowodów, których wymowa byłaby odmienna. A jednak Zespół Orzekający, jedynie na podstawie "niewiary" w wyjaśnienia obwinionego i świadka obrony, rozstrzyga jednoznacznie, że obwiniony był "współorganizatorem".

Zespół Orzekający orzeka, że obwiniony prowadził spotkanie, podczas gdy materiał dowodowy uzasadnia jedynie stwierdzenie, że obwiniony prowadził dyskusję podczas spotkania. To istotna różnica, gdyż dyskusja nie musiała być jednym elementem spotkania.

2.- Wnioskodawca zarzucił obwinionemu posiadanie wydawnictw bezdebitowych, przedstawiając jako dowód pismo WUSW informujące o toczących się przeciwko obwinionemu postępowaniu z art. 273 §2 i art. 271 §1 Kodeksu Karnego. Artykuły te dotyczą nie "posiadania" lecz rozpowszechniania wydawnictw NĘDZIĘ bezdebitowych określonej treści, a to nie miało miejsca i nie zostało obwinionemu udowodnione. Informacja o toczących się przeciwko komuś śladztwie nie może być kreską w żadnym wypadku uznana za dowód jego winy.

Nie udowodniono też rozwadzania przy udziale obwinionego żadnych innych wydawnictw, niezależnie od tego czy wydawnictwa takie znajdowały się na sali.

Jedynie pominięcie przez Zespół Orzekający podstawowej zasady prawa "in dubio pro reo" /wątpliwości należy tłumaczyć na korzyść oskarżonego/ umożliwiło uznanie wyżej przedstawionych zarzutów za udowodnione, co stało się jedną podstawą orzeczenia tak wysokiej kary.

Eardziej szczegółowe uzasadnienie odwołania zostanie doręczone w terminie późniejszym, po uzykaniu przez obwinionego dostępu do protokołu rozmowy, przed Komisją Instruktorową Hufca, który to protokół w miesiącu po rozmowie - jak oświadczeno w Konsolidacie Hufca - nie jest jeszcze dostępny do oglądu.

C Z U W A J !

Jan Paweł WŁĘCZOREK NO

archiwum